

Boomdiversiteit

Als redactie van dit vakblad proberen wij natuurlijk bij te houden wat er zo'n beetje gebeurt in boombeherend Nederland. Dat betekent dat wij iedere dag heel trouw een stuk of dertig, veertig Google-meldingen doorwerken over bomen en boomontwikkelingen in Nederland. En het spijt me dat ik dit moet zeggen: daar word je niet blij van. Ik praat nu even streng en direct tegen de gemeentelijke boombeheerders onder mijn lezers: u toont weinig creativiteit.

Er is weinig creativiteit te bespeuren

De laatste twee maanden - ik heb het effe voor u opgezocht - stonden er op Google een kleine driehonderd meldingen van grote en kleine boomopschoonacties. We hebben ongeveer alles voorbij zien komen. 'Alles' is misschien een groot woord, maar als je drie of vier berichten in het lokale sufferdje van Zuid-Brabant of Noord-Groningen hebt gelezen, heb je ook bericht nummer vijf, zes en zeven tot en met driehonderd op het netvlies. En eerlijk gezegd: heel veel creativiteit of boomdiversiteit zit daar niet in. Essen of populieren worden vervangen door eiken of iepen. De enige, triestmakende, uitzondering daarop is wanneer kastanjes grootschalig worden gekapt en worden vervangen door alweer iepen of eiken. Ik ga dan meteen zitten fantaseren. Als ik bij een boomkweker kom, zie ik daar honderden verschillende soorten bomen staan, maar waar blijven die allemaal?

De burger heeft geen zin om luizenstront van zijn auto af te poetsen

U begrijp wel waar ik naartoe wil. We weten allemaal dat biodiversiteit belangrijk is, dat een stad, dorp of buitengebied met veel verschillende soorten niet alleen mooi is en aangenaam voor de burger en de natuur, maar ook een gezonde vorm van risicomanagement inhoudt. Iedereen weet dat en toch doet niemand daar iets mee. We hebben drama's gezien met de iep en iepziekte, de eik en eikenprocessierups, de kastanje en bloedingsziekte en de es en essentaksterfte. En wat doen we? We gaan gewoon door en blijven al onze eieren in één mandje leggen. Lindes staan nu even in het spotlicht vanwege de abdicatie van Beatrix en de komst van Willem-Alexander, maar zullen in de komende jaren wel weer worden afgeserveerd. Koningslinde is door zijn hoge aaibaarheid en inheemse herkomst weliswaar zeer populair bij boombeheerders, maar wordt immers vaak vervloekt door de burger, die geen zin heeft om iedere dag de luizenstront van zijn auto te poetsen. Rondom de linde heeft zich de laatste maand sowieso een interessante soap ontwikkeld: het begon amper twaalf uur nadat Beatrix haar aftreden had aangekondigd met een persbericht van Boomkwekerij Ebben, die de enige echte, officiële koningsboom aanbood, een project waar niet alleen Ebben bij betrokken was, maar ook de Oranjeverenigingen en de Nationale Boomfeestdag. Persoonlijk heb ik wel bewondering voor zo'n actie. Het getuigt van ondernemerschap en vooruitkijken. En hoewel je ook geen visionair hoeft te zijn om te voorspellen dat Beatrix een keer zou aftreden, was ik persoonlijk nooit op het idee gekomen om speciale koningsbomen klaar te zetten. De markt reageerde op die afkondiging zoals een markt kan reageren: met

We blijven onze eieren, ondanks uitgebreide ervaring met boomziekten, in een mandje leggen

een mengsel van jaloezie en afkeer. 'Waarom heb ik dat niet verzonnen?' werd afgewisseld door 'Wat moet je met zo'n rare Chinese linde?'

Laten we concluderen dat alle aandacht voor bomen uiteindelijk positief is voor het vak.

Hein van Iersel
hein@nwst.nl
Hoofdredacteur Boomzorg